

Ræðandi dagar hjá familjuni á Toftum:

Stødd í Honduras tá Mitch herjaði

– Vit bardust við okkum sjálvi, tá ódnin herjaði, tí vitundu einki gera, sigur Sally Davidsen, mamma 17 ára gomlu Hansi, AFS næmingur í Honduras. Familjan hevur seinastu dagarnar livað í ótta, og mistu eitt skifti samband við dótturina

DAGNY JOENSEN
JENS KR. VANG

9000 fólk hava latið lív í Miðamerika, og meir enn ein mió. fólk eru vorðin heimleys. Stór óki eru skolað burtur í ógvusligari vatnflóð og áarlopum.

Tað er úrslitið av ódnini Mish, sum hevur herjað í Guatamala, Honduras og Nicaragua í seinastuni.

Vit hugsa kanska ikki so nágreiniliga um tað, tá vit siggja myndirnar og tíðindini í sjónvarpinum, um ódnir sum herja í ymsum heimspørtum.

Hjá familjuni Sally og Niclas Davidsen á Toftum, er stóðan ein onnur. Dóttur teirra Hansi er stødd í Sanpedrosula, sum er næststørsti býur í Honduras, har hon býur í 10. flokki.

Tey hava ikki havt frið á sær hesar dagar, meðan ódnin herjaði, og tey vistu um ótryggu stóðuni hjá dótturini.

Veit væl við hjá Hansi
Sally Davidsen sigur beinanvegin vit ringja til hennara, at alt veit væl við hjá dótturini.

– Vit ringdu til Hansi mikukvöldið í farnu viku, tá vit frættu um ódnina, men tá visti alt væl við hjá Hansi og familjuni, hon býr hjá, sigur Sally Davidsen.

Familjan á Toftum royndi at ringja aftur hóskvöldið, tá stóðan sambært tíðindunum var vandamikil, men tá var einki telefonsamband, og familjan kendi seg full-

komiliga hjálparleysa.

– Friggjamorgunin ringdi Hansi til okkara og segði, at vandi var fyri áarlopi, og at tey fóru at flyta, men at hon ikki visti, hvar tey fóru.

Einki hoyrdist aftur frá Hansi fyrr enn mánanáttina, tá hon ringdi og segði, at tey ikki fluttu kortini. Húsin tey búgva í eru væl bygd og bert eitt ára gomul, og hóast fólk í grannalagnum vóru flutt, so vórðu familjan og Hansi verandi heima.

Hansi hevur verið í Honduras frá 7. august, og býr hjá familju, sum eigur 11 ára gamlan son. Hon skal ganga í skúla har í eitt ár.

Hon hevur góðar umstøður, og maðurin arbeidir á maskinfyrirtekki, og tey eru væl fyri.

– Hvussu kennist tað hjá tykkum, ikki at vita hvussu stóðan er, har dótturin er stødd undir slíkum umstøðum?

– Vit berjast við okkum sjálvi, og kunnu bert bíða eftir at frætta frá henni. Vit kunnu einki gera, sigur Sally Davidsen.

Tá familjan einki færri frá friggjadag til mánadag, og eingin myndugleiki vendi sær til teirra, ringdu tey til AFS skrivstovuna í Danmark.

Frættu einki meðan ódnin leikaði

Har fingur tey at vita, at einki nýtt var at frætta, men at familjan fekk boð beinanvegin, tá tey frættu úr Honduras – eisini um tað var á

miðjari nátt.

– Tað var ein uggi hjá okkum. Hansi er ikki bangin av sær, og vit kendu tað, tá vit tosaðu við hana, at hon ikki kendi seg ótrygga. Hon hevur, frá hon var smágenta sagt, at hon vildi sleppa burtur í onnur lond sum AFS næmingur. Tá tíðin kom, og hon skuldi fara, var einki meira tosað um, hvørt hon skuldi fara ella ikki.

– Henni dámdi ikki so væl í Honduras í fyrstuni, tí skúlabøkurnar vóru vánaligar og tey tosaðu bert spansk. Nú hevur hon lært seg málið, og dámar væl at ganga í skúla, eins og familjan, sum hon býr hjá, er góð við hana.

Familjan á Toftum ringir vanligliga til dótturina einaferð um mánaðin.

Stórur munur á ríki og fátækum

Serliga nóg hevur hon tosað við tey heima heima um, hvussu fátækraalt er, og hvussu ringar umstøður fólk hava, og hvussu stórur munur er á ríki og fátækum.

– Hon var kortini væl fyri nú hon ringdi heim mánanáttina. Tá skuldi hon fara við í hjálpararbeiðnum at geva teimum fátækum mat og klæðir, sigur Sally Davidsen.

Hansi Davidsen skal eftir ætlan vera í Honduras hetta skúlaárið, men ivasamt er, hvussu umstøðurnar eru viðvíkjandi skúla o.ø. eftir ódnina.

Sally Davidsen sigur, at tey ikki vilja ringja ov ofta, fyri ikki at órógva dótturina, men at AFS í Danmark hevur váttat, at tey hava eyguni eftir tí sum hendir í landinum, og at AFS eisini hevur tryggjað familjuni, at einki hendir skúlanæmingunum, og at teir verða fluttir, um vandi er á ferð.

Svanna Højgaard Joensen, var AFS næmingur í Honduras:

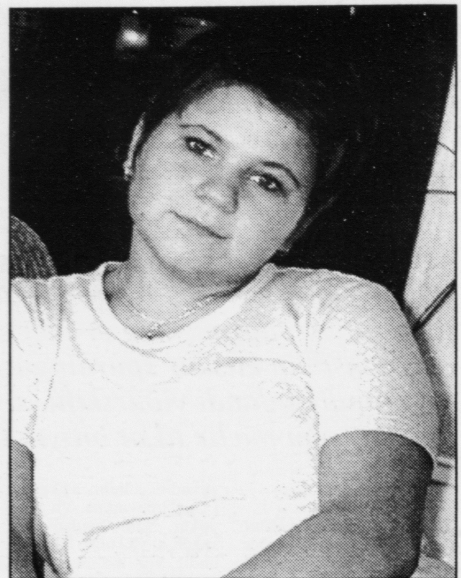
– Tú virðismetir alt meira heima

At fara burtur í onnur lond at ganga í skúla, og uppliva hvussu onnur fólksløg liva, fær teg at verða takksom fyri tað, sum tú kemur frá, sigur Svanna H. Joensen, sum hevur stóra samkenslu við fólkinu í Honduras, har hon gekk í skúla í fjør

DAGNY JOENSEN
JENS KR. VANG

BBC og Internetið hevur verið væl vitjað av Svanna Højgaard Joensen seinastu dagarnar, og hon harmast útlitini í landinum, har hon var í fjør.

Umframt at fólk í mió. tali eru vorðin heimleyst og fleiri túsund eru deyð, hevur landið stórar trupulleikar at berjast við, nú samfelagið er vorðið lamið, sigur

Hansi Davidsen er 17 ára gomul og gongur í 10. flokki í Sanpedrosula, sum er næststørsti býur í Honduras. Familjan hennara á Toftum frætti einki frá dótturini í fleiri dagar, meðan ódnin Mitch herjaði

Svanna Højgaard Joensen, studentasklanæmingur, var AFS næmingur í Honduras í fjør

Svanna Højgaard Joensen. Hon var eisini 17 ára gomul, tá hon í 1997 fór til Honduras sum AFS næmingur. Hansi og Svanna eru vinkonur og trímennigar, og tað var eisini orsøkin til,

at Hansi júst fór til Honduras at ganga í skúla.

Hon býði í Tegucigalpa, sum er høvuðsstaðurin í Honduras, har hon býði hjá ríkari familju, sum áttu trý børn. Maðurin var stjóri í

Myndin er frá El Pigacho Desde, ein vanligur býur í Honduras, har tey múgvandi búgva ovarliga og tey fátækru við áarbakka, har húsini eru skolað burtur av ódnini

